

РЕШЕНИЕ

№ 751

гр. Русе, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Арх. Й.

при участието на секретаря Виолета К. Цветкова
като разгледа докладваното от Мирослав Арх. Й. Административно
наказателно дело № 20224520201297 по описа за 2022 година

съобрази следното:

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Б. М. Б. против Наказателно постановление № BG21022022 / 4000 / P8 – 130 / 26.07.2022 год. на началника на отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към Агенция “Пътна инфраструктура” гр.София, с което на основание чл.179, ал.3а от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1800 лева. Иска се от съда да отмени наказателното постановление, поради неговата незаконосъобразност.

Ответникът по жалбата, редовно призован, изпраща представител, който пледира жалбата да се остави без уважение, а наказателното постановление да бъде потвърдено.

Русенската районна прокуратура, редовно призовани, не изпращат представител и не вземат отношение по случая.

Съдът, след преценка изложените от страните съображения и на събраните доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок при наличие на правен интерес от легитимирано лице, поради което е допустима. Подлежи на

разглеждане по същество и е основателна.

На 21.02.2022 г. на ГКПП „Дунав мост“ жалбоподателят се явил за излизане от страната с управляваното от него ППС - влекач „Волво“ с рег.№ ВТ 5335 КН, с обща технически допустима маса – над 12 тона, брой оси – 5. При извършената проверка се установило, че на 08.02.2022 г. в 10:43 часа същото превозно средство било управлявано по път I-5, участък 25+914 км., включен в обхвата на платената пътна мрежа, без да е заплатена пътна такса съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Затова срещу Б. бил съставен АУАН, а впоследствие било издадено и атакуваното наказателно постановление.

Тази фактическа обстановка съдът приема за установена от събраните в хода на настоящото производство доказателства.

Съдът констатира, че при съставянето на АУАН и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяна на наказателното постановление.

Налице е неяснота при описанието на нарушението, допусната както в АУАН, така и в НП, което представлява процесуално нарушение на разпоредбите на чл.42, т.4 от ЗАНН за акта и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН за постановлението.

В настоящият случай, в акта и в наказателното постановление, административните органи приели, че нарушението на жалб. Б. се изразява в това, че на 08.02.2022 г., в 10:43 часа е управлявал пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП и нарушението било квалифицирано като такова по чл.179, ал.3а от ЗДвП. Според последната норма, водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

При така изложеното при описанието на нарушението е следвало да се

посочи коя от двете хипотези е налице - дали не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и в какво се изразява осъщественото неизпълнение от жалбоподателя или трето лице, или дали няма закупена маршрутна карта за използваната пътна мрежа. Такива обстоятелства не са изложени нито в АУАН, нито в НП. Липсва посочване на правно дължимото поведение на наказаното лице, което се твърди, че не е изпълнено, в резултат от което не става ясно какво конкретно задължение било вменено на жалбоподателя като водач на превозно средство, за което се дължи заплащане на тол такса, за да бъде възможно да се установи налице ли е неизпълнение на това задължение и в какво се изразява деянието на нарушителя.

С подобна неяснота при описание на нарушението, съществено се нарушава правото на защита на наказаното лице, тъй като не може да разбере за какво конкретно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност и съответно да организира и реализира пълноценно защита си. Наред с изложеното тези неясноти създават и значителни затруднения и за съда да провери материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, досежно наличието или отсъствието на всички елементи от обективната и субективна страна на неговия състав и правилното прилагане на закона.

Освен това е налице незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление и от материалноправна страна, досежно авторството на нарушението, независимо от направеното признание от страна на процесуалния представител на жалбоподателя в представеното по делото писмено становище. На първо място самопризнание от жалбоподателя липсва. Дори и да се приеме, че е налице такова, съгласно разпоредбата на чл.116, ал.1 и ал.2 от НПК приложима в административнонаказателното производство на основание чл.84 от ЗАНН, обвинението и присъдата не могат да се основават само на самопризнанието на обвиняемия и неговото самопризнание не освобождава съответните органи от задължението им да събират и други доказателства по делото. Нещо повече, при съставянето на АУАН, същият собственоръчно е направил възражение спрямо установените от административния орган факти. В случая, от съвкупният анализ на доказателствата по делото не се установява с категоричност, че жалб. Б. е извършил нарушението, за което е ангажирана

административнонаказателната му отговорност, тъй като не се доказва по несъмнен и безспорен начин, че именно той е управлявал процесното превозно средство на инкриминираните дата и място.

Тежестта за установяване на административното нарушение и неговият автор е на административнонаказващия орган, който следва да осъществи пълно доказване по фактите, което в настоящия случай не е сторено. Административнонаказателната отговорност е лична и не може да почива на предположения относно извършителя на нарушението.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява неправилно и необосновано, поради което подлежи на отмяна.

Видно от представения договор за правна защита и съдействие, на основание чл.38 от ЗА жалбоподателят не е заплатил възнаграждение на ангажирания адвокат, наред с това не са налице доказателства и за направени други разходи по делото, поради което не следва да му се присъждат разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № BG21022022 / 4000 / P8 – 130 / 26.07.2022 год. на началника на отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към Агенция “Пътна инфраструктура” гр.София.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – гр.Русе в 14 - дневен срок от получаване на съобщаването за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Русе: _____